Kosmologi

v/ Gerda Rørbæk Nielsen

S.U.F.O.I.

DANMARK

Februar 1961

Indhold:

Udgiver: **S. U. F. O. I. (Scandinavian UFO-investigation)**
Forlaget S. U. F. O. I. i samarbejde med Tysk Bogimport A/S, Vester Voldgade 83, København V. Tlf. Palæ 6016. Giro 20335.
Abonnement kan endvidere fåes ved direkte henvendelse på redaktionen:
Gerda Rørbæk Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby.

Rounborg Tryk-Skive

Kære læsere!

For anden gang i løbet af et halvt år skifter jeg adresse. Denne gang flytter jeg til: Søgaardsvej 11, Næsby. I bedes venligst bemærke dette, så vi kan skåne postvæsenet for en mængde besvær.

Venlig hilsen Gerda Rørbæk Nielsen.

En ny tidsalder?

I midten af forrige århundrede opstod der rundt om i verden en del sekter, der hver for sig påstod, at „Kristi genkomst“ var nær forestående, — og at det nu var på tide for mennesket at omvende sig til et bedre liv. Deres fornemste pligt syntes at være at revse og tugte — efter deres mening — ugudelige syndere.

Siden da er disse sekters antal blevet forøget ganske betydeligt, ligesom antallet af deres tilhængere er steget med årenes tal. Mange af disse sekter har — især i Amerika — infiltreret sig i UFO-sagen og gjort alt, hvad de kan for at sprede forvirring og desorientering på netop det område af UFO-forskningen, hvor der krævedes rent videnskabelige undersøgelser i forbindelse med en tilnærmelse til problemet.

Profetierne om Kristi genkomst har nu nået sit klimaks. Jorden er — i følge disse spådomme — med hurtige skridt på vej mod katastrofen, som vil indtræffe i løbet af det nærmeste tiår. Derved vil alle uheldige, menneskelige elementer blive udrenset — og Jorden vil genopstå i en ny og forbedret skikkelse.

Alle, som interesserer sig for UFO-sagen, har under een eller anden form hørt om alt dette, — og de røster, der fremhæver den side af UFO-sagen er nu så stærke, at vi ikke længere kan ignorere dem — hvor gerne vi end ville.

Hvordan alle disse dommedags-sekter opstod, — og hvordan det er gået til, at deres profetier har fået så stor magt over mange menneskers indstilling til den tid, vi gennemlever, vil være for vidtrækkende at komme ind på. Men tilsyneladende kendetegner en vis spontanitet de fleste af sekternes opståen. Herfra adskiller sig nogle få „åbenbarings-sekter“.

Det lå åbenbart i luften i forrige århundrede, at stærke røster om „verdens undergang“ skulle løfte sig på een gang — og forskellige steder på Jorden. Vi står her ved det samme uforklarlige, som er sket mange gange, og som vil ske mange gange endnu, at f. eks. to opfindere opdager den samme ting på samme tid. (Telepati?)

I vort århundrede er antallet af mennesker, som tror på, at vi står over for slutningen af tidsalderen her på vor gamle, kendte klode, forøget ganske betydeligt. — Allerede som børn læste vi og hørte om bestemte datoer, hvorpå Jorden ville „gå under“.

Jeg mindes, at jeg en morgen på en sådan profetisk dato bekymret så op mod morgensolen og forbavset konstaterede, at den så

ganske normal ud, — at fuglene kvidrede, og at træerne stadigvæk var grønne. Jeg ved ikke, hvad min ti-årige hjerne havde forestillet sig, men i alt fald ikke det som hændte — ingenting. Min tro på vokse menneskers alvidenhed og visdom fik ganske vist et knæk, men alligevel blev dagen særlig værdifuld for mig — og helt forskellig fra alle andre „dage".

— For ganske nylig oplevede vi, at en håndfuld mennesker drog op på et bjerg og gav sig til at bygge en „ark" i forventning om, at en mægtig flodbølge ville rejse sig på en bestemt dato og begrave hele kontinenter. Også denne skæbnessvangre dato blev overlevet som så mange før den, — og endnu ruller Jorden ad sin bane om Solen, — hvilket mere end noget andet viser, at man skal være varsom med at spå.

Det er blevet sagt, at Jorden skal rammes af store katastrofer, inden „enden" kommer. Da der i de senere år har været flere af disse katastrofer, ser mange mennesker heri et tegn på, at „verdens ende" er nær for hånden. Derfor kan det måske være på sin plads at se lidt tilbage i historien. Jeg gør et par tilfældige udsnit:

580.000 jøder omkom mellem årene 96 og 180 ved jordskælv og hunger. I samme tidsrum blev i Antiokia 13 byer ramt og ødelagt af jordskælv, og over 100.000 mennesker omkom.

År 588 blev 60.000 mennesker dræbt af jordskælv i Antiokia.

År 1005 var der jordskælv i *tre måneder*. En trediedel af indbyggerne i Konstantinobel omkom.

Jordskælvet i Lissabon i 1755 krævede over 32.000 menneskeliv.

Jordskælvet i Kalabrien i 1783 ødelagde 400 byer og dræbte 100.000 mennesker.

— — —

Store katastrofer er således ikke af ny dato. Men med de veludbyggede kommunikationsmidler, vi er i besiddelse af i dag, når budskabet om selv relativt små naturkatastrofer os omgående. Der kan intet ske et sted på kloden i dag, som man ikke ved på klodens anden side i morgen. Anderledes i fortiden, hvor hele øer kunne forsvinde i havet, uden at det kom til menneskers kundskab, der boede fjernt fra dem.

I en af min bedstefars gamle bøger, som også beretter om Jordens nært forestående endeligt, læser jeg: „Der går næsten ikke en uge til ende, uden meddelelser om store katastrofer når frem". — Heller ikke da!

Vi ser af alt dette, at katastrofer ikke kan tages som noget som helst bevis på, at Jorden bereder sig til „renselsens dag". De har altid forekommet og vil vedblive at forekomme. Deres uafvendelighed

og deres skæbnebestemthed har altid talt dybt til menneskenes sind. Der er tung alvor over disse store naturkatastrofer — en urokkelig vælde, der forundrer og slår med rædsel. Og menneskene råber: „Ragnarok er over os!"

— — —

Går vi langt tilbage i historien, viser undersøgelserne, at alle folkeslag i deres legender har forudsigelser om „verdens undergang". Ved gennemlæsning af disse gamle sagn kan det ikke undgå at slå med forundring og betagelse, at der er meget stor lighed mellem de fleste af dem, så stor, at de, der kender Kristi forudsigelser og „åbenbaringens bog" til en vis grad har essensen af dem alle. Op gennem tiderne har der været folk, som troede på, at alt dette skulle ske i *deres* levetid. Disse sagn er dybt rodfæstet i folkebevidstheden og lever i alle folkeslag et mere eller mindre virksomt liv den dag i dag.

Det er derfor ikke alene blandt den hvide race, at „tallerkenernes" ankomst har givet anledning til spekulationer angående „Jordens undergang". Også sorte, gule og røde mennesker stirrer efter „tegn i sol og måne" i disse år.

— — —

Der er ligeledes talt om klimaforandringer i forbindelse med andre unormale forhold her på Jorden, men generelt kan det siges, at materialet angående dette punkt ikke er omfattende nok. Ingen kan sige, om det regner, sner eller fryser mere i dag end for f. eks. 500 år siden, eller om temperaturens stigninger og fald er unormale taget over en længere periode. Så vidt jeg ved, har man kun målt disse ting i ca. 100 år. Det er derfor komplet umuligt at danne sig et billede af, om der virkelig foreligger unormale klimaforhold, eller om det er ren indbildning, når så mange påstår dette. Som bevis har det imidlertid alt for få holdepunkter.

— — —

Der findes alvorlige ufologer, der ikke tilhører nogen af de sekter, jeg først beskæftigede mig med, men som har taget emnet op. — Årsagen er den, at kosmonauterne flere gange er set beskæftigede med at foretage videnskabelige undersøgelser rundt om på kloden. De undersøger tilsyneladende vor havbund, vor jordbund, vore bjergkæder og vor plantevækst. Hvad har rumfolkene med alt dette at gøre? Er det en ren, videnskabelig nysgerrighed, som driver dem, eller ligger årsagen dybere? Radioaktivt nedfald kunne måske forklare en del af tilfældene, men ikke alle.

Hvorfor skal vor jord undersøges så grundig? For at se, hvilken tilstand den er i? For at se hvor meget den kan holde til?

Der er her mange spørgsmål, som endnu ikke kan besvares.

Af øjeblikkelige, unormale forhold på Jorden har vi nogle få ting, jeg tror, det er værd at beskæftige sig med, dersom man vil undersøge, om vi virkelig står over for en verdensomspændende, generel katastrofe. Atomspaltningsprocesserne og deres virkninger samt den overhængende fare for en atomkrig beskæftiger så godt som alle ufologer sig med. Dette hører i høj grad med til de „unormale forhold" — frembragt af menneskeheden selv og udgørende en stigende trussel om selvudslettelse og verdensbrand i dette ords egentlige betydning. Alle ufologer ser heri en fare, der skal udryddes for menneskehedens fortsatte trivsels skyld.

„Tallerkenerne" hører også til Jordens unormale forhold. Rumskibene i sig selv fortæller os, at der er et eller andet usædvanligt på færde på Jorden. Ikke andet. Vi kan tro, at dette usædvanlige står i forbindelse med andre unormale forhold, eller vi kan tro, at det er meningen, jordmennesket nu står på tærskelen til at indglide i et interplanetarisk fællesskab. Det unormale i at så mange rumskibe viser sig over vor klode, fortæller os, at der må være eet eller andet, vi *skal* på nuværende tidspunkt.

Det næste unormale forhold, jeg vil påpege er et, som mange ufologer vistnok overser: den kosmiske stråling.

G. H. Williamson har beskæftiget sig med emnet i sin sidste bog: „Road in the sky". Han fortæller heri, at den kosmiske strålings intensitet er forøget ganske betydelig fra 1952, og at den tiltager fra dag til dag.

Verden over sidder videnskabsmænd travlt beskæftigede med at finde en forklaring på de dødelige strålers udspring samt svaret på, hvorfor deres bombardement af vor jord stadig bliver kraftigere. Satellitterne har også deres meget vigtige opgaver med at undersøge dette problem. — Man har på nuværende tidspunkt opdaget, at den kosmiske bestråling for en stor del stammer fra rummet *udenfor* vort solsystem. I realiteten ved vi jo meget lidt om, hvad der foregår i det rum, vort solsystem bevæger sig igennem med stor fart. Ustandselig krydser vi nye egne af rummet. Måske de kosmiske strålers intensitet og styrke tiltager og aftager i de forskellige egne af rummet. Og måske er vi i øjeblikket inde i en del af universet, hvor denne energistråling er meget stærk.

G. H. Williamson har dog i forening med videnskabelige kolleger udkastet den teori, at forklaringen på de kosmiske stråler ligge i, at vort solsystem i øjeblikket er på vej ind i en gigantisk — endnu ufødt — sol. Vi er så at sige kollideret med den og er i færd med at bane os vej igennem den. Når vi når ind til dens midte, hvor strålingen selvsagt er kraftigst, fordi den ufødte sol naturligvis også

roterer om sin egen akse, vil den store katastrofe ske her på Jorden, som vil udslette den største part af menneskelivet.

Også på vor sol er der tegn, som fortæller os, at den er inde i en unormal tilstand. — Soleksplosionerne er tiltaget i hyppighed, og udbruddene er så store og kraftige som aldrig før. Gang på gang bliver radionettet på Jorden forstyrret. Det ser ud, som om Solen helt har glemt sin 11-års periodiske solpletaktivitet.

Dersom Williamson har ret i sin teori om kollisionen med solfostret, så har vi samtidig fundet en forklaring på vor egen sols mærkelige opførsel. I så fald må den ustandselig absorbere energi fra gigant-solen og give det fra sig igen i form af voldsomme eksplosioner. Også denne tanke er Williamson inde på.

— Alt dette må dog være en opgave at tage op for de af vore ufologer der har en videnskabelig uddannelse. — Og går vi tilbage til rumfolkenes undersøgelser af vor jord, *kan* disse måske hænge sammen med, at de undersøger i hvor høj grad, de kosmiske stråler allerede har infiltreret Jorden og alt liv på den og under dens overflade. — De vil da vide, — mere sikkert end nogen af os andre — at frigørelse af endnu mere energi i form af atom- og brintbomber er selve det glade vanvid.

— — —

Endnu et faktum må vi have opmærksomheden henvendt på: Det at kun få nulevende folkeslag på Jorden kan føre deres historie mere end 6—7000 år tilbage, fortæller med sikkerhed, at der mindst een gang før i klodens liv har fundet verdensomspændende begivenheder sted, som forårsagede udslettelse af størstedelen af livet på Jorden. — „Der er intet nyt under Solen". — Heller ikke verdensomvæltende katastrofer er noget nyt. De er forekommet før og vil forekomme igen.

— — —

Hermed har vi fire eksakte fakta at holde os til i udforskningen af øjeblikkets „unormale" forhold på vor klode:

Faktum er, at UFOerne gennemflyver vor atmosfære og undersøger alt vedrørende vor jord.

Faktum er, at de nulevende racer på Jorden har en meget kort fortid.

Faktum er, at vor sol har langt flere og langt større pletter end sædvanlig.

Faktum er, at de kosmiske stråler er et helt nyt og meget alvorligt problem for menneskene på Jorden.

Dette er de fire unormale faktorer, der i realiteten er at holde sig til. Andre forhold, der vedrører klimaforandringerne (vistnok i for-

bindelse med, at Jorden skulle stå foran en tipning) og katastroferne, tæller ikke med.

— — —

Ud fra disse nævnte fire unormale forhold må vi så søge at danne os et billede af, hvad fremtiden har i behold til os, — og vi må se helt bort fra fortidige og nutidige spådomme og profetier, dersom vi ikke blot vil opnå at få vore begreber adsplittede og forvirrede.

Spørgsmålet bliver da: Står vi foran en ny tidsalder?

Og svaret kan kun blive eet: JA!

— Vi har i Kosmologi beskæftiget os en del med den menneskelige udvikling, som står i et vist forhold til den klodes udvikling, hvorpå det lever. Når jeg benyttede betegnelsen „klodens udvikling“, så er det fordi kloderne — med alt hvad der lever på dem — har en udviklingsbane at gennemløbe. Kloderne, systemerne, solene og galakserne — alle har de en udviklingsvej og et evolutionsmål. Når de „blinde naturkræfter“ raser, så er det, som jeg før periferisk har berørt, fordi Jorden har „vokseværk“. Da nu i vor tid så mange unormale forhold på een gang spiller ind, så er tanken nærliggende, at vor klode gennem årmillionerne nu har udviklet sig til et punkt, hvor den — sammen med resten af vort solsystem, står foran et nyt trin på evolutionsstigen — *og i øjeblikket er i færd med at tage det.*

Dette er kun tankespind. Hverken jeg eller nogen anden kan sige, om det i virkeligheden forholder sig således. Men muligheden for at det netop er sådan, er stor nok til, at jeg ikke synes, jeg har lov til at se helt bort fra den. Tror vi på, at universet er gennemtrængt af udviklende liv, må vi også regne med den mulighed, at vort solsystem i vor tid *kan* tage et afgørende skridt opad.

Man kan spørge: Men hvorfor netop nu?

Og svaret kan kun blive: Fordi disse unormale forhold må have sin forklaring. Der må findes en årsag til de virkninger, vi har registreret som unormale forhold. Årsagen *kan* ligge i selve evolutionen — i selve udviklingen fremad mod et højere plan for menneskene og for den klode, hvorpå vi lever.

Enhver må selv tage stilling til denne teori. Enhver må ransage hjerte og nyre for at blive klar over, om vi er skikket til at leve i Jordens nye tidsalder. Eller om vi blot vil kaste hele teorien bort som sludder og vrøvl.

— — —

Men når jeg ovenfor så sikkert svarende ja på, at vi står foran en hel ny tidsalder, så gjorde jeg det, fordi enhver, der har øjne i hovedet og tanker i hjernen, kan se, at vi allerede *er* gået ind i den. — Se tilbage og undersøg hvad der er sket i de sidste 100 år — ikke

alene på det tekniske område, men også på det åndelige. Det var ikke alene dommedagsprofeterne, der fik nyt liv i forrige århundrede, men som en lille snebold, der har udviklet sig til et lavineskred så stort, at det for hver dag trækker flere og flere mennesker med sig, brød lyset frem over verden i midten af forrige århundrede. Ældgamle tanker, som havde levet en hensygnet tilværelse på isolerede steder rundt om i verden, kom frem og kastede stråler af håb ind over en træt, fortvivlet menneskehed: de tanker, jeg gennem kosmologien har gjort mig til talsmand for — og som fik så fuld bekræftelse, da mennesker på andre kloder viste sig at være en realitet og ikke et postulat. Disse tanker, bygget op på Kristi rene lære og store lysbringeres forskrifter, *er* selve den nye tidsalder.

Se tilbage! Se den nye tidsalders fødselsveer: To store verdenskrige, hvis skrig og dødsrallen endnu lyder for vore ører. Se grænserne udjævnes! Se klasseskellen ophæves! Se de farvedes fortvivlede oprør og kamp for en frihed, de ikke aner, hvad er! Se på din radio — dit fjernsyn! Tag ind på rådhuspladsen i myldretiden! Hør jetmaskinernes brølen i luften! Og se — se UFOernes lydløse flugt under himlen! Se alt dette og svar mig så: Tør du sige, at vi aldeles ikke lever i en ny tidsalder???

Den nye tidsalder er over os, enten vi vil se den eller ej, og enten vi tror på den eller ej.

Hvad vil den føre med sig?

En epoke af aldrig før oplevet fred, lykke og harmoni?

Eller død og udslettelse?

Vi kan ikke se ind i fremtiden. Vi ved endnu ikke, hvilke virkninger, de kosmiske stråler har på vort legemlige og sjælelige liv. Vi har videnskabens ord for, at de i øjeblikket er farlige for vort helbred, men hvilke skader, de i realiteten forvolder, er forblevet usagt til dato. Jeg tror ikke på, at de kosmiske stråler er farlige for alle mennesker. Der må være en mening med dem også — og de må have en mission. — Også soleksplosionerne har en både fysisk og mental virkning på mennesket. De kan resultere i ulykke og selvmord for visse mennesker, mens de på andre har en oplivende og velgørende virkning. — Netop nu er vi ude for en langt kraftigere kosmisk påvirkning end vi ved og kan føle. Vil denne påvirkning i det lange løb vise sig som et onde eller et gode?

Spørgsmålet er jo ikke, om vort land eller andre lande bliver begravet i en stormflod eller om dele af verden bliver udslettet ved store katastrofer. Det er i denne forbindelse helt ligegyldigt, og dommedagsprofeterne, som lyder vel egoistiske i deres spådomme, kan derfor ikke aftvinge os større interesse. — Spørgsmålet er, om

vor verden netop nu gennemlever en tid, da helt nye begreber — videnskabeligt, religiøst og socialt — er ved at fødes og på vej til at gøre sig gældende, og om påvirkningen fra Kosmos har sin andel deri?

Der findes mange ufologer, der mener, at det netop forholder sig således. Da går vi for alvor ind i den nye tidsalder, hvor der bliver vendt op og ned på begreberne, og hvor der ikke bliver plads til den intolerante, træge, forstokkede og reaktionære.

Den nye tidsalder, som der bliver talt og skrevet så meget om, er ved at oprinde. Vi ser dens fødselsveer, og de, der forstår til bunds, hvad alt dette kan indebære, vil ikke gå imod dem, men arbejde fremad og *med* den.

— — —

Udviklingen lader sig ikke standse. Vi må forberede hjerte og sind på mange underlige og mirakuløse hændelser i den kommende tid — i vor splinternye tidsalder!

Læserforum

Må jeg i al beskedenhed sige hr. Alfred Hansen tak for hans indlæg i januar-hæftet af „Kosmologi“ — jeg er ganske på linie med ham.

Samtidig vil jeg også gerne sige fru Gerda Rørbæk Nielsen en hjertelig tak for det gode blad, hun har skabt. Jeg er ked af, at det må gå ind, grundet på den altfor vanskelige økonomi — men — vi har vel alle den trøst, at fruen fortsat vil skrive i UFO-NYT — som derigennem vil få noget meget værdifuldt stof. —

Som hr. Alfred Hansen skriver, har dette stof sikkert været nyt for de fleste. Det er en tankegang, man skal vænne sig til — hvis man ikke i forvejen kendte den— som jeg. For mig en nemlig UFO-sagen kun en bekræftelse på mange ting, jeg havde beskæftiget med med i årevis — ja, det meste af mit liv. Og det er jo kun glædeligt at få sine dybeste tanker bekræftet fra en side, hvor man mindst af alt havde ventet den. —

Givet er det også, at mange ufologer kvier sig ved at betræde den vej, der fører til fuld erkendelse af livet og de kosmiske love. — Ikke desto mindre er det den vej, vi alle må og skal gå — før eller senere. Men helst jo før jo bedre. Det haster faktisk, om vi skal redde vor lille klode, Jorden!

De, som har haft kontakt med vore brødre fra rummet, kan bevidne, at de har en meget høj etisk standard og livsform — noget — som Jordens børn har meget svært ved at leve op til — bundegoistiske og selvoptagne — som de fleste af os er. Vi skal lære at tænke uselvisk i stedet for selvisk. Elske fremfor at hade. „Kærligheden søger ikke sit eget“! Men her, på vor lille klode, elsker vi mest os selv og vor bekvemmelighed, fremfor at ofre noget af den for almenhedens vel. Dog er der undtagelser — heldigvis — ellers så det galt ud. Hvad mener man om en Abbé Pierres arbejde — han — som hjælper de fattige til en menneskeværdig tilværelse? — eller Pater Pires arbejde, som jeg netop har læst en del om i disse dage. Munken — som dag og nat — arbejder for at hjælpe — samler ungdommen i lejre — ungdom fra alle folkeslag, racer og religioner — underviser dem i menneskekærlighed, for at de skal tage tilbage til deres respektive lande, for at hjælpe, for at lære menneskene at leve som de brødre de fra Skaberens hånd er tænkt at være. Jo, der er Gud ske lov lyspunkter. Og hvis ikke så var, var livet uudholdeligt. Men det er jo ikke nok, at disse nævnte skikkelser arbejder — alle må vi arbejde — på oplysning — på bedre forståelse menneskene imellem. Vi skal forstå, at vi alle kommer hinanden ved. Hver

kan arbejde indenfor sit lille områd. Hver kan begynde med sig selv — der er vist rigeligt at tage fat på. Og virk så gennem den væremåde, som skulle blive resultatet af en sådan udrensning — den taler langt mere end ord. —

Hr. Alfred Hansen har ganske ret i, at vi lever efter jungleloven — loven om den stærkeres ret — selvopholdelsesdriftens lov — egoismens lov.

Ligeledes har han ret i, at de fleste siger: „Hvad kan det nytte — sådan har det altid været — og således vil det altid blive“.

Nej, det vil ikke.

At det er blevet bedre på de andre mere udviklede planeter beviser jo, at det *kan* nytte at arbejde med sig selv — prøve at forstå sig selv — sine medmennesker — de kosmiske love, vi alle er underkastet — og dermed til bedre forståelse af vort ophav — vor STORE GUDDOMMELIGE SKABER — i hvem vi lever, røres og har hele vor tilværelse.

Jeg er også ganske enig med hr. Hansen i, at det er trist, at der i et så lille land som vort er flere UFO-organisationer. Splittelse gør svag — men enighed gør stærk. Selv om der skulle være divergenser ang. visse sider af UFO-sagen, burde det dog ikke skille de interesserede ad. Tværtimod! Tolerance burde kunne komme til udtryk indenfor en så vigtig sag — man burde kunne enes om et samarbejde for det fælles vel, for den samme sag — som — selv om der er kredse, der ikke vil anerkende det — dog har flere sider — som alle skal anerkendes, om man vil forstå helheden. Det er jo ikke nok at have set UFOerne og tro på deres tilstedeværelse. Nok så vigtigt synes det mig at være: Hvorfor kommer de — hvad er deres budskab? Enkelte har haft kontakt med dem — og samtalerne med dem vidner altid om høj etisk kultur og ydmyghed overfor Skaberen og de kosmiske love, som vore rumbrødre har lært at overholde, og som det også må være jordmenneskenes mål at lære at overholde, om de vil gøre sig håb om større kontakt med planetaerne — om bedre forhold på vor stridende jord — som er forgiftet, ikke alene af radioaktivitet — men i endnu højere grad af menneskenes ufordragelige og hadefulde, magtsyge tanker.

Lad alle os, som tror på en bedre fremtid for menneskene, samle os om positive fredelige og kærlige tanker i det år, som vi nys er gået ind i — at vi ikke vanskeliggør og spærrer vejen for vor brødre fra rummet, som kommer for at hjælpe os.

Erna Frislev.